

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Kecskemét, 1879. június 26-án.

Házasság a férfi és nő között folytatott teljes életközösség. E közösség tehát, mondja Richter egyházjogtanában, kiterjed a nemi életre, az összes élet- és jogviszonyokra: ennél fogva erkölcsi és polgári vagy jogi viszony. Amaz oldalát, vagy részét szabályozza az erkölcsstan és a vallás, illetőleg azon elvek, melyek az ember hitéből keletkeznek, emez utóbbi oldala vagy része pedig világi törvényektől függ és határozatik meg.

Téves felfogás volna ennél fogva a házasságot szerződésnek mondani; a házasságban igen is vannak szerződéses alkatrészek is, de maga a házasság nem szerződés, épen oly kevés az, mint a barátság, melytől épen abban különbözik, hogy ez tisztán ethikai viszony, vagy a könyörületesség, mely már nem is viszony, hanem általános emberi és különös keresztyén kötelesség.

Minthogy pedig minden hittan és vallás rendeltetése az, az emberi alkattal bíró lényből isten képére teremtett embert alakítani, őt erkölcsileg jobbra tenni, a vallásos ember a házasság előbb érzett, utóbb öntudatosan is megértett erkölcsi részét és oldalát, a vallással azonosítja, s magának arról többé-kevésbé szentnek, majd inkább isteni, majd meg inkább emberi eredetűnek vallott hitágazatot alkot.

Igy lesz a természet egyszerű gyermekének, a vad és miveletlen embernek még minden erkölcsi alapot nélkülöző, csupán állatias ösztönön alapuló nemi viszonyából, a mint erkölcsi fogalmak szaporodnak, nézetei tágulnak, mindinkább és inkább erkölcsi viszony, mely most már kölcsönös híűségre és szeretetre alapul, s egyedül boldogító családi örömeinek lesz fészke. S ha az ember azon magaslatra jutott, hogy egy a nagy mindenséget megteremtett, azt fentartó és kormányzó lényről kezd és tud gondolkozni, házasságát többé nem engedi tisztán állatias ösztönön alapuló viszonynak tekinteni, hanem inkább azt mondja, hogy isteni eredetű intézmény, mely épen ezen ösztönök féktelenségének megzabolázására van teremtve. S igaza van, mert minden a mi van, isten kegyelméből van.

Igy lett a házasság vallásos intézményé és viszonyá, nemcsak a keresztyéneknél, hanem a pogányoknál is; sőt ha a történetet meghamisítatlanul adjuk elő, s a történetet másként előadni nem szabad, be kell vallanunk azt is, hogy a pogányság vallásos szertartás szerint kötött házasságával együtt már régen lejárt volt magát akkor, mikor a közönséges átlagos keresztyén ember arra a gondolatra s meggyőződésre jutott, hogy az ő házassága mégis csak valamivel nemesebb viszony, mint az oktan állat nemi viszonya; s alig szenved kétséget, hogy a keleten divó soknejség főgátja annak, hogy a próféta utódai és hivei nem tudnak előbbre menni,

s hogy egyéb erényt nem ismernek, mint Allahért meghalni. Mert a keleti ember jósága nem annyira öntudatosan gyakorolt erények folyománya, mint inkább öntudatlan indolentiáé, miután sehol a világon nincs oly képmutatás és annyi valótlanág, mint épen keleten, — tisztelet a kivételeknek! S ennek oka az állatias élet, mely a nőt barommá alacsonyítja.

Visszatérve tárgyunkhoz a régi népek életét és szokásait kutatva a rómaiaknál találjuk az u. n. confarreatiót, mint vallásos formáját a házasságnak. A vőlegény és a menyasszony a főpap és tiz tanú jelenlétében alakorból készített kenyeret evett, ünnepélyes szavakat mondott, megáldatott, stb. Primitív forma, melynek értelmezése és eredetének megmagyarázása nehéz, de forma, mely tanúsítja, hogy a viszony per eminentiam erkölcsös és vallásos minősége fel van ismerve.

Nem lehet állítani, egyáltalán nem lehet, hogy a keresztyénség szülemlesekor a keresztyének házasságának megkötésére nézve formák irattak volna elő. A betű öl, — volt egyik főelve a Megváltónak és apostolai javának, különösen azoknak, kik tanai magasztosságát felfogni képesek voltak. De, ha formák előírva nem voltak, megvoltak mondván, s ki voltak hirdetve azon tanok, a melyek sarkelvét és támpontját képezik a keresztyén házasságnak. Sajnos, hogy az evangelisták és Pál apostol más más szavai, a keresztyének két nagy egyházában, az evangeliomi tant és az általánosnak hirdetett tant követékében, más-más eredményt létesítettek, úgy, hogy az egyik a házasságot szentségnek tekinti, a másik pedig nem, — s így e társadalmilag fontos, tán legfontosabb intézménynél a keresztyének nézete lényegesen eltér egymástól, bizonyára nem a keresztyénség üdvére, — s minden nem keresztyén káros öröme.

De nem szándékunk hitágazatok ellen, vagy mellett harcolni és törni lándsát, habár magáért a keresztyénségért mindenütt és mindenkor szóval és tettel készek vagyunk sikra kelni, akárki ellen és akárkivel, a ki kétségbe meri vonni, hogy van eszményibb, magasztosabb, embert nemesebb szebb és jobb vallás a keresztyénél! hanem e helyett inkább theologusokra bizva e per elintézését, — mert hiszen a mi lelkismeretünknek meg van engedve a szabad gondolkodás, s így a kérdésnek végleges eldöntése előtt úgy is szólhatnánk ahhoz, — hangsúlyzandónak tartjuk újolag, hogy a keresztyén házasság alapelvei meg vannak írva Máténál (V, 31. 32. XIX, 3—9.) Márknál (X, 2—12.) és Pál apostolnál (Róm. VII, Kor. I. levél VII, Ephes. V, 22. és a köv.), s azért e szabályok átnevezését, átgondolását, s megtartását, minden keresztyénnek ajánljuk.

De mi akar ez lenni? fogják némelyek kérdezni. Csak kis figyelmeztetés, — feleljük.

Köztudomásúlag a legközelebbi ülés-
szakon, ősszel, az országgyűlés elé az

igazságügyminiszter törvényjavaslatot szándékozott betérjeszteni, mely a polgári házasság intézményét lenne hivatva meghonosítani. Mi a fennebb említett szentirási alapelveket alkalmasaknak látjuk ugyan arra, hogy azokat keresztyén ember megkövesse, de nem tartjuk alkalmasaknak arra, hogy azok hitczikkekből, vagy elvekből, a törvényhozás által törvényczikkekké declaráltassanak, másrészt, azt sem szeretnők, ha a magyar szent korona lakosainak aránytalanul nagyobb többségére, ezen hitelveivel össze nem egyeztethető törvény szentesítették. Rövidén szólva, azt kívánjuk, hogy alkotandó házasságjogunk lehetőleg simuljon azon hitelvekhez, melyeket a keresztyén vallás előírt, s nyesse le mindazon feleslegességeket, melyeket nem a vallásos érzet, hanem a szűkkeltség okozott és idézett elő.

Jól tudjuk, hogy a modern kor előharczói a házassági anyagi jogra csak kevés figyelmet fordítanak, s inkább annak formájáért, az u. n. polgári házasságért (nem egyházi, hanem világi hatóság előtt kötött házasság) küzdenek, s hogy a hozandó törvényjavaslat is ez értelemben volna szerkesztendő, — s ha a fennebb hangsúlyozott kívánságunk figyelembe vétetik, ez ellen nem is tudunk semmit sem mondani, mert a józan reform emberei vagyunk.

Miután azonban nem szándékunk házákat és törvényhozását neveltségessé tenni vagy tétetni akarni, azt is szeretnők, ha illetékes helyen a végleges lépés megtétele előtt kipuhatólnak, ha valjon az a kötelező polgári házasságról hozandó törvény hazánkban, a hol már annyi törvényt hoztak egy két év előtt, melyet egy két év múlva megváltoztattak, — például ott van az uzsora-törvény, — végre is lesz-e majd hajtható? Mert míg ez iránt tájékozást nem birunk, jobbnak tartjuk, ha a régi gyakorlat mellett maradunk. E fontos kérdésre még visszatérünk.

Madame la mode és a földmivelés.

A „Wiener Landwirtschaftliche Zeitung“-ból.

(Folytatás.)

Ha ellenvetik, hogy „jobb tenni, mint okoskodni“ (Probiren ist besser als studiren), ha azt mondják, hogy a földmivelés előmenetelét lényegesen elősegíti, ha lehetőleg sokan maguk ismerkednek meg a mindkori legkülönbözőbb találmányokkal, tesznek összehasonlító kísérleteket, ez által maguknak alaposabb belátást szereznek, az általános forgalomra jótékonyan hatnak, a kereskedést támogatják s így a maguk részével hozzájárulnak az értékek gyors forgatásához, azt hiszem e kérdés megítélését: „valjon az ennek következtében elért előny, vagy azon hátrány, hogy a gazda fáradsággal szerzett pénzét és drága idejét elveszíté, nagyobb-e?“ mindenkire magára bízhatom.

Hogy itt kicsinyiségekre, a melyeknek elhagyása, vagy alkalmazása sem hasznot sem kárt nem okoz, a melyek meglehetősen jelentéktelenek, s a melyeket csak példaképpen fogok megemlíteni, mert általában divatról van szó, különös súlyt nem fektetek, az magából érthető. Épúgy nem engedi meg a tér szűk volta, hogy behatóbban tárgyaljam

s szám szerint teljesen elősoroljam a szembeötlőbb tünetmenyeket és jelenségeket, s csupán csak az előbbben mondottakat akarom néhány következő példával megérthetővé tenni.

Valamikor divatos volt a háttas és könnyebb háttas lovak legyezőjét angolositani, azaz a farkgyökér belső részén lévő ideget átvágni, hogy ekként szebb tartás érressék el; azelőtt kivétel nélkül minden ló legyezőjét megnyirták, most csak háttas és háttas lovaknak, ellenben tenyésztésre szánt kanczákánál és csődörökénél egészen meghagyják. A renaissance idejéből való képeken a hajfonatot lovaknál is látjuk alkalmazva, többé kevésbé mesterségesen befönték sörényét és legyezőjét is. A mi időnkben nagyon lábra kapott az a szokás, hogy a lovakat megnyirták, s azt hitték, s hiszik részben még most is, hogy ezzel a hülésnek és utóbajainak tökéletesen elejét lehet venni. Buzgó sportmántól hallottam, hogy III. Nabukodonozortól és a Schiber-féléltől származott öt éves pej kanczája „Eulalia”, mióta megvan nyírva, kevésbé fázik, mint azelőtt; a fülig húsz takaróba burkolva elővezetett „Eulaliának” azonban 2° hidegben csaknem minden esontja rezgett. Erre azt mondják, ez: „corriger la nature.”

Maradjunk mindjárt a közelben! Mit mondanak a tisztelt olvasók az immáron elavult érvágás rendszeréhez, a maró kenőcsök használatához, az állatgyógyászatban alkalmazott genyektökhöz: azon még egyáltalán meg nem holt szokáshoz, hogy az állatoknak esőbőr számra adják be a gyógyszereket és az ezzel ellentétes rendszerhez, a gazdálkodó körökben is mindinkább terjedő hasonszenvi gyógy módhoz, a mely tekintettel az állatgyógyászatban való alkalmaztatására és az utánzásra, minden alapos meggyőződés nélkül alkalmaztatván az illetők által, földmívelési divatnak nevezhető.

Még a használatra szánt állatok éjjeli fekhelye elkészítésének módja is alá van vetve a divat változásainak, mert egyszer a naponkénti almozás, máskor az állandó ágazás az, mely égető kérdéssé tétetik: majd az előbbeni, majd az utóbbi rendszernek van többsége a gazdák közt, s így van még számtalan különféle jelentéktelenebb dolog, a mely időnként divattá válik.

A mi varázsló új korunk gondoskodik arról, hogy újdonságokkal folytonosan meglepettessünk, hogy minden nap új út és mód találtassék, mely minket jó hangulatban képes tartani, oly kilátást tárva elélnk, melynek következtében máról holnapra meggazdagodhatunk, új aranybányákat tárva fel, különösen a kisebb gazda részére, mint például: nyúlászat, tyúkászat stb., s a többi ága a gazdálkodásnak, melynek neve van.

S mi? Mi örvendünk a nyúlak e keresztezésén mint a gyermekek az új játékszernek, tapasztalunk s igen jól viseljük magunkat mindaddig, míg a játékszer eltörik, a mely közönségesen nem sokáig tart; azután siránkozva könyörgünk: „atyuska, végy új nyulacska” s zugolódunk a roz idők miatt.

Nagyon messzire fogna vezetni, ha még efféle példákat akarnék elősorolni, oly újdonságokat, melyek végre nem ily jelentékeny mértékben támadják meg a zsebünket. Nem kell az emberek játékát sem egészen elrontani! — Most azonban fontos jelenségekhez érünk s szándékunk mindenek előtt kissé tovább időzni azon változási momentu-

moknál, a melyeket néhány évtized óta az állattenyésztésnél észleltünk.

Viszonylagosan igen rövid idő alatt a ló, barom- és juhtenyésztésnél tekintve a nagyságot, szint, fajt és fajtisztaságot az egyes állatoknál, számtalan módon változott a divat, s ez által jelentékeny kiadásai keletkeztek a gazdának a tenyésztésmény költséges változásai miatt, jölehet egyes üzletembereknek, állatkereskedőknek, sőt némely vidékeknek is a pillanatnyi kereslet következtében a modern fajból magasabb bevételei voltak.

(Folytatása következik.)

A székesfehérvári országos gazdasági congressusról.

A „Kecskemét-vidéki Gazdasági Egyesület” engem is mint egyik tagját kiküldött ezen országos congressusra s miután abban résztvehettem: nem mulasztatom el hogy tapasztalataimat a congressus menetéről köztudomásra ne hozzam.

Az országos gazdasági congressus június harmadikán Kenessey Kálmán úr általa városház nagy termében d. e. 10 órakor megnyitván, megtartotta nagy tanúlmánnyal és igen érdekesen összeállított felolvasását, megvilágítva mezőgazdaságunk hiányait s azoknak mikénti orvoslására szolgálható módokat.

Ez országos gazdasági congressus a második mióta alkotmányos életünket visszanyertük, az első 1868-ban Pesten tartatván meg. Ezen második gazdasági congressuson örömmel láttam azt, hogy mezőgazdaságunk ügyét a főurak és nagybirtokosok lelkesen karolták fel, és ő tőlük jöttek gazdaságunk érdekében a legéletrevalóbb indítványok, a jelen szomorú helyzetből való kiszabadulás eszközésére.

Kimondatott ugyanis, hogy a képviselőház és a kormány politizált ugyan, de a helyett, hogy külpolitikáját belviszonyainkhoz mérten alkalmazta volna, feláldozta minden józan észszel felfogható belérdeklőnk, értem a szerencsétlenül megkötött új vámszerződést, és az eddigi hibás vasúti politikát.

Helyessen hangsúlyozta gr. Desseffy Aurél azon figyelmeztetését, hogy jövőre ne az legyen csupán a választók szeme előtt, hogy milyen oldali, vagyis melyik párthoz tartozik a képviselőjelölt, de igenis hogy érdeklődik-e és tud-e nemzetgazdaságunk érdekében tenni, felhívván Bismarck egy küldöttséghez intézett eme mondását: küldjétek olyan képviselőket, a kik tudnak és akarnak is jó gazdasági politikát űzni és ekkor lesz virágzó gazdaságunk. E mondat a mi viszonyainkra alkalmazható, mert mi első sorban termelő ország vagyunk s tapasztalásból tudjuk, hogy ha nálunk a gazdának nincs termése, nincs ipar, nincs kereskedés, legfőbb figyelmet érdemelne tehát a kormány és az országgyűlés részéről a mezőgazdaság, eddig pedig valóságos mostoha gyermeke volt, mert tudjuk és keserűen érezzük mi gazdák, hogy semmiféle üzletemben nincs annyi adóteher, mint a földbirtokos osztályon.

Kenessey Kálmán úr figyelmeztetett felolvasásában gazdálkodásunk ferdeségeire hangsúlyozván, hogy ne csupán a természetre, hanem a jószágtenyésztésre is fordítsák a gazdák figyelmüket és erre nézve 50 percentet a földből a takarmánytermesztésre fordítani ajánlt. Hogy mily üdvös

eredményre vezet ezen irány követése, hivatkozott Gr. Károlyi mágoosi uradalmára és Jurenák Sándor szentesi birtokos gazdaságára, melyek felolvasó úr szerint 10 percentnél is többet jövedelmeznének. E felhozott gazdaságok jövedelmeire könnyű a felelet; a mágoosi uradalom a kánaánok kánaán földje, Jurenák Sándor úr gazdálkodására vonatkozólag pedig, hogy jövedelme túlzottan volt feltüntetve, megezőfolta Jurenák Sándor úr saját felállítására által, hivatkozván arra, hogy ily jövedelem csak 1868-ban volt elérhető. A felhozott példák különben is nagybirtokosoknak a gazdaságai, a melyekben követett gazdálkodási mód sohasem alkalmazható a kisbirtokokon. Igaz ugyan, hogy nincs meg az arány gabonatermelés és jószágtenyésztés között nálunk, de a mezőgazdák szegénységét főleg az okozza, hogy nincsenek jó közlekedési utak, hogy nincs állandó piacunk, s főleg nincs olcsó és könnyen szereshető hitelünk, a mivel a gazda kisegíthetné magát ha aszály vagy víz, és más elemi csapás sújtja. Jó utakra állandó piacokra, s olcsó hitelre van szüksége a mezőgazdának, első sorban ezeknek létesítését a kormánytól és törvényhozástól jogosan megkövetelheti a gazdaközönség, és ha ez létesül, véleményem szerint önkényt elő fog állni a kisbirtokosoknál is a rendszeres gazdálkodás.

Figyelemre méltó volt Máday Izidor úr felolvasása is, melyben a gazdasági egyesületek felújítását, és a hol nem léteznek, kormány útján való létesítését ajánlta. A congressuson megjelent gazdák véleménye szerint is szükség van a gazdasági egyesületekre, és minden vidéken annak létesítése, de nem a kormányközvegekkel mint a felolvasó indítványozta. A congressus is így vélekedett, midőn egy 12 tagból álló állandó központi bizottságot választott, melynek feladata lesz kidolgozni egy javaslatot a gazdasági egyesületek mikénti szervezésére. De miután mindenhez pénz kell, elfogadtatott azon indítvány, hogy minden birtokos egyenes adója után egy percentet fizessen egyesülete pénztárába az előforduló költségek fedezésére. Kimondatott továbbá miszerint minden évben egy országos congressus tartassék, hogy ott a további teendők felett tanácskozzanak. Ezen congressus a gazdasági egyesületek kiküldöttjei által lesz megtartandó. Kimondatott, szüksége annak is, hogy minden egyesületnél egy állandó és fizetési titkár alkalmaztassék, ki a központi országos gazdasági egyesülettel, úgy a többi gazdasági egyesületekkel az érintkezést hivatalosan eszközölné. Gazdasági egyesületek felújítása, és a congressuson megpendített irány melletti szervezése véleményem szerint felrúná közönyösségből a kisebb birtokosokat is, s ily egyöntetű szervezkedés sok javára szolgáló intézkedést adhat közigazdaságunknak, és a gazda közönség fellépése nagyobb tekintéllyel és nyomattal fog bérni a kormány és országgyűlés előtt, a midőn bajaink orvoslását sürgetjük.

Hangsúlyoztatott továbbá egy kizárólag földmívelési ministerium felállításának szüksége, és ezt a congressus magáévá is tette. Ezen ministerium annál is inkább szükséges, mert földmívelő ország vagyunk, és a földmívelés ügyei nem hanyagolhatók el annyira mint eddig elhanyagolva voltak.

Az országos congressus alkalmából megnéztem az állat- és gép-kiállítást. A kiállított szarvasmarhák mind hercegi, grófi uradalmakból valók voltak,

TÁRCZA.

Egy nap Szegeden.

(Folytatás.)

Másnap reggel gyalog indultunk útra s a székesegyház-tér keleti oldalán végig haladva, a kaszárnyánál kimentünk a Tiszaparttra, melynek egész hosszában, jobbról-balról, szakadatlan sora áll a deszkabódéknak, s nem egy helyen találtunk iparosokat, kiket a vész előtt még mint jómódú polgárokat ismertünk, most pedig mint földhöztapadt szegényeket bánatos arccal látunk dolgozni a nyomorú viskóban, melyben a cipész tőkéjét térdei, az asztalos gyalupadját egypár rozszant faszék stb. stb. pótolja. Végigjárva az inség e változatos s egymást felülmulni törekvő fajai között, és megelégetve a nyomorral tett bőséges ismerkedést, visszatértünk a Sóház és vidra-útcza padlózatán a városház felé, melybe még most is csak sajkán vagy padlón lehet bejutni, elmentünk ezután felkeresni az emberbaráti szeretet és jótékonyosság hajlékait, hol az inséget szenvedőnek segítyt, a résztvevő és szánakozó szívnek pedig vigaszt nyújtanak. Ilyennek találtuk a városban: a főreáliskolát, melynek tantermeibe és szertáiraiba 1150 egyén van elszállásolva; ezek közül 700 munkaképtelen lévén, közöttük hetenként 1000 kenyér, 6 oldal szalonna, 15 zsák burgonya, 4 zsák liszt és bab osztatott ki. Ó csász. kir. Felsőgeik ezüst mennyegzője alkalmára 2 akó bort is

kaptak. A főzélék-osztást azonban május hó 26-án beszüntették, s e naptól kezdve csak kenyeret és szalonnát kapnak. A felügyeletet és élelem-osztást t. Macskássy József helyettes igazgató úr vezeti ritka ügyességgel és tapintatossággal, miről legfőnyesebben tanúskodik azon körülmény, hogy e rengeteg néptömegeg, melyben a legalsóbb osztályúak közül talán legtöbben vannak, oly szépen fenn tudja tartani a rendet és tisztaságot, hogy ott, dacára hogy egy teremben 20—30, sőt 40-en is laknak, bármikor beléphet az ember, s mindenkor tiszta levegőt és rendesen összegöngyölt ág- vagy ruhaneműket talál. Ezen szép rendnek és tisztaságnak természetes következménye, illetőleg áldása az, hogy a betegek és betegesek száma az egész idő alatt csak egyszer érte el a 15-öt, mai napon pedig egyetlen egy betegeskedő jelentkezett.

Az élelem kiosztásánál megbecsülhetlen szolgálatot tesz helyettes igazgató úr kedves anyja, ki látogatásunk alkalmával is könyöki feltűrközve darabolta és osztotta a szalonnát oly nyájas és szives szolgálattal, mintha csak saját gyermekeinek nyújtotta volna a jól kiérdemelt reggelit, s azt hiszem hogy e nemes szívé bánásmód a nyomor érzetét igen sokban enyhíti a könyöradományra szorultaknál, s alig hagyja el egy szegény az élelem-osztó termet a nélkül, hogy az isten áldását ne kérné e kegyes úrnőre.

A reáliskolában azonban nem a menhely és élelem-nyújtás az egyedüli jótékony intézmény, mert van itt ennél még nemesebb és a jóérzést megnyugtatóbb módja is a segélyezésnek, van itt

ugyanis egy női munkaterem berendezve, melyben 8 új szerkezetű Wheeler-Wilson féle legfinomabb és 17 régebbi szerkezetű varrógépen működik folyton 25, részint tanuló, részint fizetéses varró, de kilátásba van helyezve, hogy még 20 varrógép fog berendeztetni. A bennmüködő nőkön kívül már eddig 280 kapott munkát saját lakására, és mind a bennmüködők, mind a honn dolgozók igen tisztességes jutalmat nyernek, a mely mindig magasabb annál, mit ugyanazon munkáért Budapesten vagy bárhol magánosok vagy kereskedők fizetnek, így pl. egy kis ing varrásáért a bölcsőde részére fizetnek 30 krt, a bendolgozóknak adnak 4—12 ftig egy óra tehetségükhöz képest; általános fizetési szabályul van felállítva, hogy mindenki, a ki ki tudja mutatni hogy mennyit érdemelt meg magánosoknál egy havi munkával, annál 2 frttal többet kap ezen segélyző-egylettől.

E nemes intézményt Ó Felsőge Erzsébet királyné védelme alatt álló magyar országos segélyző nőegylet szervezte, melynek jelvénye a veres kereszt, és ezért röviden csak veres-kereszt-egyletnek nevezik. Ez látja el gépekkel, munkanaggyal és költséggel. Az egyletnek egyik kiváló ügyességi és szeretetre méltó tagja Góczy Irma úrnő vezeti benn a munkát, ő osztja ki a varrni valót s ő fizeti mind a belső, mind a külső munkások díját, s ha több kész munka gyűl össze, mint a mit az egylet saját szükségleteire felhasználhat, a fölösleg eladatik, és pedig kisebb részletekben a saját hasznukra vásárolóknak a kiállítási árért, a kereskedőknek csekély percenttel; de minden darab ellátatván az egylet pecsétjével, a

többnyire idegen fajok, csak két uradalmi állított ki magyar fajt, az egyik gr. Csekonics Zsombolyáról, a melyek kitűnő és szép nagy testű és szarvú példányok voltak. A sveiczer tehénésztről felhozhatom, hogy legszebbnek találtam Cséry Lajos sz.-lőrinczi uradalmából kiállított teheneket. Bámulat tárgya volt egy ökör is, a mely 26 mázsánál többet nyomott.

Elszomorító, hogy a kisbirtokos osztály elmaradt a kiállításról jószágaival, szerintem ebből tűnik ki leginkább, hogy a kisbirtokos állattenyésztése nagyon hátra van. Sertés kevés volt kiállítva, s a kiállítottaktól is csak az idegen faj vonta magára a figyelmet.

A gazdasági gépkiallításán örömmel láttam, hogy magyar iparosaink is tudnak igen jó és izléses ekéket és rostákat kiállítani.

A gépkiallításán különösen feltűnt Fehér Miklós úr daráló-gépe, a mely a kukoriczát csutájával összedarálja, de árpa és zabdarálásra is használható. Ez a gép ránk gazdákra nézve különösen most, midőn minden jószágunkat hizlalva kell piacra vinnünk igen előnyösnek ígérkezik. A mi a kiállítás többi részét illeti, nagyon érdekes s valóban büszkéek lehetünk reá.

Azon óhajommal zárom be soraimat, hogy adja Isten, miszerént nemzetgazdaságunk mielőbb oly virágzó legyen, hogy a kisbirtokos is versenyképes legyen egy országos kiállításnál.

Kecskemét, 1879. jún. 11.

Tassy László.

ÚJDONSÁGOK.

— **A jogakadémia sorsa** iránt érdeklődést tanúsít a „Nagy Körös“ is. Legutóbbi számában úgy a maga, mint Nagy-Körös nevében, melynek, mint hiszszük, illetékes és irányadó közvéleményét képviseli, kinyilvánítja, hogy a lapunk által képviselt irányt pártolva, hozzánk csatlakozik, s őszintén kívánja: „hogy e derék magyar protestans főiskola sokáig fennálljon és viragozzék.“ E nyilatkozat annál is inkább becses előttünk, mert ezzel némileg helyre látjuk úgy a „Nagy-Körös“ három héttel azelőtt közzé tett azon hírét, hogy a jogakadémia megszűnik. Nem akartunk e miatt sem polemikát kezdeni, sem a különben irányunkban jó indulatú lap ellen kifakadni. Hisz a haldoklónak hitt oroszlánt mindenki megrúgja! A mi a „Nagy-Körös“ utolsó nyilatkozatát illeti, azt köszönettel és hálással vesszük, mert ez erőt ad ahhoz, hogy a helyen, melyre a sors rendelt bennünket, mindaddig míg e helyet betöltjük, becsülettel megállni iparkodjunk. Mi fog azután következni, azt senki sem tudhatja előre, tény az, hogy a kecskeméti reform. egyháztanács ellenséges állását ezen intézet irányában nemcsak hogy nem adta fel, hanem ezen indulatának a hol szerét ejtheti a leglovagiatlanabb módon ad kifejezést. Így, hogy egyebet ne említsünk, a „Kecskemét“ legutóbbi számában azon argumentum ad hominem-mel lép fel, hogy miután a legutóbbi népgyűlésen a jogakadémia fenntartása mellett nyilatkozott egyháztagnak 64 ezer forintnyi alapítványt azonnal nem tettek: „előre te, már annyiszor kipróbált és mindig helyén talált reform. közadózó-nép.“ E cikket egyik presbyter írta, tehát oly egyén a kitől tisztességes harczmódot

kereskedőknek egy-egy darabnál 10 kr. használnál többet nem szabad számítani, különben elveszti a bizományossági jogot.

A reáliskolában van még berendezve egy másik munkaterem is, melyben a hajlékukból kiszorított szabó-mesterek saját hasznukra és megrendelőiknek dolgoznak.

A kegyesrendi főgymnasiumban van elhelyezve 400 menekült; azonkívül 4 szoba van berendezve 30 ágygyal kettő nő, kettő férfi betegek számára. A gyűjtemény- és szertárak pedig a gyógykezelő orvosoknak szolgálnak lakásul. Telve van még a városban menekültekkel a polgári leányiskola és más számos helyiség, sőt benn is vannak felállítva deszkabódék a város magasabb fekvésű pontjain, melyek mind zsúfolásig vannak menekültekkel.

Átmenve a népkertbe, mindenenk előtt a Popperféle két ház vonta magára figyelmünket. Ezen házak vázát gerendák képezik, melyeknek közei téglákkal töltetnek ki, s úgy képeznek 6 □ hüvelyk vastagságú falat. Az egyikben van: 2 tőrös szoba, egy konyha, és egy élés kamra, ára 1500 ft; a másikban van: 3 csinos szoba, egy konyha, egy éléskamra és az elején csinos nyílt folyosó; ára 2000 frt, mind a kettő eladásra van építve s az árát 20 évi törlesztéssel kell lefizetni. Mindjárt mellettük van az úgynevezett vasház, melynek váza egészen vasból készült, s fával van burkolva. Falait jól egymásba eresztett deszkák képezik, s kívülről kátrányos papírral van befödve az egész épület. Alakra hasonlít egy hosszában kettő fűrészt és leborított óriási hordóhoz, melynek két végén bejárás van alkalmazva. E három épületet

várunk, egy másik presbyter, a „Kecskemét“ szerkesztője, nyíltan és leplezetlenül terjeszt valótlan híreket, s ugyanily argumentumokkal esetleg egy személyt érhető 100 ftnyi adóemelésről beszél, a hol a legrosszabb esetben legfeljebb 3–5 ftnyi adóemelésről lehetne szólni. De az adóemelés nem lesz szükséges, mert a jelenlegi egyháztanács több egyháztagnak kihagyott lajstromából, s nem vette adózás alá, önkényesen fizetett ott, a hol fizetnie nem volt szabad, s az egyházra oly újabb terheket rótt, melyektől azt inkább meg kellett volna óvnia, s a melyeknek elvállalására semmi szükség nem volt; félszeg gazdálkodásáról nem is akarunk szólni. A leggyerekesebb eljárás pedig az, hogy a legutóbbi jogakadémiai tanács ülésére, az egyházi tanácstagok megjelenés helyett, nyilatkozatot küldtek, s az ülés megtartását ekként lehetetlenítették. Urak! ha önök nem képesek állást betölteni, ne vállalkozzanak reá, s engedjék át a tért olyanoknak, a kik erre hivatással bírnak, s nem üznek játékot fontos teendővel! Végül a „Kecskemét“ cikkíróját figyelmeztetjük, hogy „öntudatos és szavatartó“ férfi nem szokott a felett okoskodni és tanácskozni, hogy megtartsa-e már szerződésileg adott ígéretét és magára vállalt kötelezettségét vagy sem, hanem azt tekintet nélkül arra, hogy mit tesz, vagy nem tesz más, öntudatlanul teljesíti. Mindig azt lármázzák, hogy az akadémia hallgatóinak száma csekély, hogy a tanárok elszigetelik magukat, de hogy a hallgatókat az ő meggondolatlan híreik riasztják el, hogy a tanárokat az irányukban tanúsított megbízhatatlanságuk és kétszínűségük tartja vissza társaságuktól, arról hallgatnak! Tanúsítsanak ellenséges indulat helyett jót, s nem lesz panasz, de ne vegyék zokon, ha valaki viperát nem ölel keblére, hanem vagy kikerüli, vagy a fejére tipor.

— **A műkerti junialisban** szombaton kedvező idő mellett szép számú közönség vett részt. A tánczó párok az egész termet megtöltötték, s lelkesen járták a csárdást, polkát és — waltzert! Ki hitte volna ezelőtt évtizeddel, hogy Kecskemét valamelyik termének pallóján, testestül lelkestül, szívvel — fejjel magyar fiúk és leányok, férfiak és nők a perhorrescált német tánczát nemcsak ruhatiprásig fogják járni, hanem még meg is ujrázzák egymásután — háromszor. S már negyedszer csak azért kegyelmezték meg Bandinak, mert sem a Bandi, sem a banda nem tudott tovább játszani, annyira belefáradt. S minthogy a csárdást ugyanily buzgósággal járták, nincs ok aggódni azért, mintha germanisálnánk. Szép lány és asszony volt künn elég, de bajos eldönteni, ki volt köztük a legszébb? csókolni való volt valamennyi.

— **A helybeli iparegylet** választmányának folyó évi június hó 24-én tartott ülésében a szegedi vizkárosult iparosok segélyezése tárgyában a következő határozatok hoztak: 1. Az iparezikkek kiállításai és árverési helyiségeül a reáltanoda épülete jelöltetett ki. 2. Minthogy az iparosok közül többen — a miatt, hogy a székesfehérvári országos kiállítással voltak elfoglalva — bejelentett cikkeiket június hó 29-ig nem készíthetik el: az iparezikkek átvételére a f. évi július hó 1-ső és 2-ik napja tűzetett ki akként, hogy az átvételt Végh József és Rechoris Sámuel urak naponként d. e. 8 órától 12-ig, d. u. 2-től 6-óráig fogják eszköz-

a nagyméltóságú magyar kir. minisztérium ajándékozta a veres-kereszt-egyletnek, mely azokat bölesödének fogja használni és szürke nénék felügyeletére bizza.

Ugyanily gerenda keretű két házat épített a Széchenyi-téren Arlet építész-mérnök czölöpökre, melyek szintén eladásra építtetnek és közel állnak befejeztetésükhöz. Ez az egész a mit a szegedi újabb építkezésből eddig látni lehet; de arról, hogy Szegeden ez évben állandó szilárd épületet emeljenek, szó sem lehet, mert ha sikerül is a belvizet a szivattyúkkal eltávolítani, a talaj annyira iszapos és oly mélyen elázott marad, hogy arra szilárd épületet emelni, sem biztos, sem észszerű nem lenne.

Dél felé lévén az idő, betértünk az újszegedi felső népkonyhába, melyben naponta 1100—1400 adag főzött ételt és ugyanannyi kenyeret osztanak ki. E konyhát Torontál megye és Szeged város közösen tartják fenn, és a felügyeletet Szeged legelőkelőbb lelkes hölgyei gyakorolják, kiknek az inséges nők közül felváltva segítkeznek a szükséghez képest, nyolczan vagy tizen.

Midőn szerencsénk volt a jótékonyosság, e hajlékát megtekinteni, Polák Teréz úrnő vitte a gondos háziasszony szerepét, és oly izletes lencselevest osztott ki, hogy szinte levedzett az ember szája érte.

A konyhában 6 óriási öntött vas kondér van alkalmazva földbe épített katlanokra, s mellettük az éléskamra telve szalonnával, kenyérral és főzelékekkel.

(Vége következik.)

zólni. 3. Július 5., 6. és 7-ikén a tárgyak közszemlére kitétetnek a végett, hogy a venni szándékozók magoknak tájékozást szerezhessenek. Július 8-án délelőtti 8. óraker az árverés kezdetét veszi. 4. A műkedvelői előadás és zeneestély a színház helyiségében július hó 5-én fog megtartatni.

— **A reáliskolák érdekében** illetékes helyről a következő felvilágosítást vettük: Több oldalról értésére esvén a vallás- és közoktatási m. k. miniszteriumnak, hogy a reáliskolák fenmaradását illetőleg — talán a legközelebb tartott enquete — tárgyalások alkalmából — aggodalmak merülnek fel és tápláltnak, ez okból a nevezett miniszteriumnak f. évi június hó 18-ikáról 16,337 sz. a. kelt rendelete alapján felhivattak az igazgatóságok annak haladéktalanul való közhírré tételére, hogy a reáliskolák megszüntetése, de sőt egyelőre jelenlegi szervezetük megváltoztatása sem tervezetik; hogy tehát a reáliskolák jelenlegi tanulói tanulmányukat a jövő tanévben is akadálytalanul folytathatják s a megkezdett irányban mindenesetre be is fogják végezhetni.

— **A szegedi vizkárosult iparosok** javára a helybeli szabó-ipartársulat 60 ftot küldött be az Iparegylet élnökségéhez.

— **Predics János** tanító úr a szünidők alatt az elemi tantárgyakból a volt róm. kath. iskolai helyiségben gyermekeknek oktatást ad. — Schäfer Elias a zsidó templom udvarán lévő népiskolában a két havi szünidő alatt az elemi osztályokban a vizsgát sikeresen le nem tett tanulókat és előrehaladók számára előkészítésül igen mérsékelt díjazás mellett tanfolyamot nyit, s háznál is ad leczkéket. — Klauber János tanító a zsidó templom udvarában lévő II. oszt. iskolájában a szünidő alatt oktatást ad a német nyelvben kezdőknek és haladóknak.

— **Június 14-től 22-ig** bezárólag elhaltak: 1. Horváth Pál fia 3 és 3/4 éves, bélhurút; 2. Szabó Juliánna tlen fia 7 hónapos, vérhas; 3. Szijártó Gergely fia 2 éves, himlő; 4. Túri István halva született fia; 5. Szél Lajos leánya 17 éves, gümőkór; 6. Nagy József napszámos 48 éves, gümőkór; 7. Németh Erzsébet tlen fia 3 éves, agyhüdes — égés következtében — bonczoltatott; 8. Farkas Sándor halva született leánya; 9. Nagy József fia 2 hónapos, göres; 10. Vörös Pál napszámos 67 éves, ált. sorvadás; 11. Dabi Mihály leánya 10 hetes, göres; 12. Szilvási Juliánna tlen leánya 5 hetes, göres; 13. Klátik János szabó-mester — ez idő szerint kórházi ápoló — 51 éves, bélelzáródás; 14. Egri Lászlóné Fekete Zuzsánna 72 éves, szélhüdes; 15. Harsányi Judith Laczer Szabó Györgyné 100 éves, végelgyengülés; 16. Soós Imre fia 4 hónapos, göres; 17. Bende István kézi munkás 63 éves, ált. gyengeség; 18. Kovács Anna Téglás Gáborné 76 éves, végelgyengülés; 19. Póczó Mihály zenész 38 éves, gümőkór; 20. ifj. Nagy Lajos leánya 2 és 1/2 éves, vörheny; 21. Soós Imre fia 24 éves gümőkór; 22. Faragó Imre fia 16 hetes, göres; 23. Marton Balázs halva született leánya. Ezek közül férfi 14, nő 9; halva született 3, fiú 1, leány 2; törvénytelen: 2 fiú és 1 leány; orvოსoltatott 7; véletlen haláleset 1; bonczoltatott 1.

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Dr. Tassy Pál.

NYILTTÉR.

Alolirt Szegvár községi okl. nőtlen tanító, — ki a szünidőt szülői körében tölti, — ajánlja magát szerény feltételek mellett oly szülők figyelmébe, kik elemi vagy középtanodái alsó osztályt, — ez utóbbiak, ha talán új vizsgálatra köteleztetnének is, — végzett gyermekeiket a szünnapok alatt oktatattani óhajtják.

Értekezhetni vele szóval vagy írásban „a kis város“ (Ladányi-féle) háznál.

Kecskemét, 1879. június 27-én.

103 (1—1)

Beszédes István, községi tanító.

Haszonbéri hirdetmény.

Kunszentmiklósi kerekgyházi pusztán, Sinkovich Pál úrnak mintegy 110 hold legjobb minőségű és jókarban álló, minden a gazdálkodáshoz szükséges épületekkel ellátott birtoka, 1879. évi Sz.-Mihály naptól kezdve haszonbérbe kiadandó. Tudakozódni lehet Kecskeméten, ifj. Dömötör Inrénél, vagy Sinkovich Mihály úrnál Kunszentmiklóson.

101 (1—3)

Földbirtok-eladás.

Bencsik Pálné, monostori úton — Sándor Ferenczné asszony földjének átellenben, 9. sz. a. — levő városföldi földje termésével együtt szabadkézből örökáron eladandó. Van rajta 12 öl hosszú, 5 öl széles jókarban levő (tűzkár ellen biztosított épület, kitűnő kút és 6 holdból álló (1600 négyszög öl) felszántott, ugar. — Értekezhetni fentnevezett földtulajdonossal helybenscholnoki-útcza, 408. sz. a.

102 (1—2)

2300. 1879. Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy B. Kiss Mihály mint Kecskemét város polgármestere végrehajthatóan I. Szabó Sándor és társai végrehajtást szenvedő ellen 530 frt. 60 kr. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében alperes I. Szabó Sándor, Mihály, Julianna k. k. I. Szabó Lajos, János, József és Imrénének a p.-szenkirályi 189. sz. tjkvben 230. rsz. a. foglalt, bíróság tartozékaival s a rajta lévő rosz-vetéssel együtt 1579 frtra becsült szántó-, rét- és tanya-birtoka az 1879. évi július hó 7-ik napján délelőtti 9 órákor mint első és 1879. évi augusztus hó 7-ik napján délelőtti 9 órákor, mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtok nem, de a másodikon el fog adatni.

2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy magyar állam papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ször. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az első részt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó nyolcz nap alatt, a második részt ugyanazon naptól számítandó harmincz nap alatt, a harmadik részt ugyanazon naptól számítandó két hónap alatt, a 2-ik és 3-ik vételári részlet után a kifizetésig számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknek előre kieszközölt utalvány alapján a kecskeméti kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-ször. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laktak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelenték be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1879. évi május hó 7-ik napján tartott üléséből.

Kovács Béla, tanácsjegyző. **Gáll Ferencz,** kir. törvényszéki elnök.

97 (1—1)

2583. 1879. Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy B. Kiss Mihály polgármester végrehajthatóan Tasi Antal végrehajtást szenvedő ellen 295 frt. 34 kr. tőke és járuléki iránti végrehajtási ügyében alperesnek a kecskeméti 6111. sz. tjkvben 266. rsz. a. foglalt, bíróság tartozékaival együtt 1075 frtra becsült szántó-, rét- és veteményes földbirtoka az 1879. évi július hó 3-ik napján d. e. 9 órákor mint első-, és 1879. évi augusztus hó 4-ik napján d. e. 9 órákor, mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtok nem, de a másodikon el fog adatni.

2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy magyar állampapírban a kiküldött kezéhez tenni.

3-ször. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az első részt az árverés jóváhagyásától számítandó 30 nap alatt, a második részt ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt, a harmadik részt ugyanazon naptól számítandó hatvan nap alatt minden egyes vételári részlet után a kifizetésig számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknek előre kieszközölt utalvány alapján a kecskeméti kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-ször. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laktak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelenték be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1879. évi május hó 7-ik napján tartott üléséből.

Kovács Béla, tanácsjegyző. **Gáll Ferencz,** kir. törvényszéki elnök.

100 (1—1)

2584. 1879. Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy B. Kiss Mihály polgármester végrehajthatóan Hajagos János, Rozália, Anna, Mária, László, Gáspár, Menyhért, Julianna és Mária Kovács Mihályné, úgy öv. Hajagos Jánosné Tasi Mária végrehajtást szenvedő ellen 474 frt. 76 kr. tőke és járuléki iránti végrehajtási ügyében alpereseknek a kecskeméti 7994. sz. tjkvben (1879—1880.) rsz. a. foglalt, bíróság tartozékaival együtt 2050 frtra becsült házbirtokuk az 1879. évi július hó 5-ik napján délelőtti 9 órákor mint első és 1879-ik évi aug. hó 5-ik napján délelőtti 9 órákor, mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtok nem, de a másodikon el fog adatni.

2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy magyar állampapírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ször. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az első részt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó harmincz nap alatt, a második részt ugyanazon naptól számítandó hatvan nap alatt, a harmadik részt a második rész lefizetésétől számítandó tizenöt nap alatt, ezen kir. törvényszéknek előre kieszközölt utalvány alapján a kecskeméti kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-ször. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laktak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelenték be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1879. évi május hó 7-ik napján tartott üléséből.

Kovács Béla, tanácsjegyző. **Gáll Ferencz,** kir. törvényszéki elnök.

98 (1—1)

2299. 1879. Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy B. Kiss Mihály mint Kecskemét város polgármestere végrehajthatóan Révész Sándor és neje Dudás Eszter végrehajtást szenvedők ellen 1033 frt. váltásdíj és járuléki iránti végrehajtási ügyében alpereseknek a p.-szenkirályi 474. sz. tjkvben 593. r. sz. a. foglalt s bíróság tartozékaival együtt 2565 frtra becsült szántó-, rét- és tanya-birtoka; továbbá ugyanazon sz. tjkvben 598. r. sz. a. foglalt s bíróság 180 frtra becsült szántóföld birtoka; s végre Révész Sándornak a p.-szenkirályi 488. sz. tjkvben 614. rszám alatt foglalt s bíróság tartozékaival együtt 2070 frtra becsült szántó-, rét- és tanya-birtoka az 1879. évi július hó 2-ik napján délelőtti 9 órákor mint első — és 1879. augusztus hó 2-ik napján délelőtti 9 órákor, mint második határidőben e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1) Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtok nem, de a másodikon el fog adatni.

2) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy magyar állampapírban a kiküldött kezéhez letenni.

3) Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig az első részt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó nyolcz nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó harmincz nap alatt, a harmadik ugyanazon naptól számítandó két hónap alatt, a 2-ik és 3-ik vételári részlet után a kifizetésig számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknek előre kieszközölt utalvány alapján a kecskeméti kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4) Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5) A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6) A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni — és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laktak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelenték be, ellenkező esetben Quirini Miklós ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1879. évi ápril hó 30-ik napján tartott üléséből.

Kovács Béla, tanácsjegyző. **Gáll Ferencz,** kir. törvényszéki elnök.

(96 1—1)

BILINI

savanyúvíz.

Nagymérvű szénsavas szikény tartalmánál fogva (10,000 súly részletben 33.6339) minden német földi savanyúvízhez közzött határozottan az első helyet foglalja el, s kitűnő hatással bír a vérnek lugany savasítására, sikeresen működik a gyomorégés, gyomorgöres, gyomorhurut, az úgynevezett húgysav, diáthese, fővény, húgy és vesekövek ellen; hasznos szolgálatot tesz a köszvény, idült csúsz, idült hólyag- és tüdőhurut, epekövesülés, máj-elzsírosodás, nyálkás aranyér és görvélykór ellen, mint azt Bilroth Dittel, Ultzmann, Ivanchich stb. tanárok sokszor eléggé elismerték. De mint felelőtlen s kellemes ital is, bor és csukorral, vagy gyümölcszörppel keverve napról-napra nagyobb tért foglal el a bilini savanyúvíz.

Főraktár:

Édeskuty L.

magyar királyi udvari ásványvíz-szállítónál
Budapest, Erzsébet tér 7. sz.

Kapható minden gyógytárban és fűszerkereskedésben, úgyszintén vendéglőkben is. 83 (12—6)

Lakás-kiadás.

A takarékpénztári palotában egy

család-lakás

azonnal kivehető. — Értesítést ad a házmester. 93 (2—2)

Házadás.

Néhai Csányi János örökösai tulajdonát képező a II-ik tízedben 349. szám alatt levő ház, szabadkészből eladható. Értekezhetni az illető örökösökkel a fent említett háznál. Kecskeméten, 1879. június 19.

94 (3—2)

Csányi Károly.